

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVÚPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, esütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petisor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelölt hirdetéseknek lemondása történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitári közlemények minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetői pénzek a kiadó hivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztési irodába a városláza épülete alatt (Rózsa-ter) címzendők.

Épített füle s eléggé eles
hogy észrevegye, miszerint
an nagy gyönyörűséget ta-
gát; helytlen oda kiált a
éja félbe a játékot s maga
Erre általános tetszésaj
arzaon, hol az enyochok
különös előszeretettel vi-
agjegyek és disszonancia
ttal, természetesen, nem

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz hordva vagy vidékre pos-
tán küldve:
Égész évre 10 frt.
Félévire 5 frt.
Negyedévre 2 frt. 50 kr.
Egy hóra 1 frt.
Előfizetheti helyben a kiadói hivatalban, a
városi könyvtárban, (városzás-
zóknál, az udvarban balra; azután Telegráf
K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkeres-
kedéseikben, vidéken a postahivatalkónál.

VI POSTA.

polj. jul. 5. (Török hi-
erb csapatok 1 hó 4 én
línát, a török csapatok
rtek. A csatáerén a
és 400 sebesült maradt;
0 fegyvert ejtettek zsá-
kerek még nem mentek
a törökök utolsó csapa-
dásunkra. A Stub melletti
amadárk a török csapa-
tát harc után azonban
s a z a v o n u l s r a
emlékür maradt halva
kor szintén nagy zsák-
kben.

A debreczeni szabadelvűpárt közgyűlése

holnap, azaz vasárnap, julius hó 9-én
delelőli 10 órakor, a város-láza udvarán
tartand, melyre a meghívók házankint
szóthordattak.

Nyilatkozat.

Miután azon bizottság, mely a füg-
getlenek pártja által szerkesztett, s az
országgyűléshez be is adott petitiót
aláíró választóknak névsorát és aláírá-
sát megvizsgálta, azon igen helyes el-
járást követte, hogy a kétéss aláírá-
sokat is mind a függetlenek javára
számította be: és minthogy a velünk
azonos nevű választók sem polgári ál-
lásukat, sem házszámaikat nem jelöl-
ték meg, s a velünk egynevi aláírók
száma csak úgy jött ki, ha mi is oda
számítottunk; annál fogva a mi ne-
veink is ott szerepelnek a petitiót alá-
írtak nevei közt. Mi pedig határozot-
tan kijelentjük, hogy mi azon petitiót
soha alá nem írtuk, sem arra senki
által fel sem szólítottunk, sőt mint az
egész független párt irányát és eljárá-
sát, úgy ezen petitiót is mindenkor
kárhoztattuk.

Debreczen, 1876. jul. 7.

Kovács János, mk.
tanár.
Tóth József, mk.
tanár.

— Tisza Kálmán miniszter-inök a teg-
napig yorontall Bécseől haza utazott. Széll
a vám-tarifá meg szerkesztése, s a bankügyi köz-
vetlen tárgyalások megnyitása végett még ott
maradt.

— A vasuti igazgatóságok és a had-
ügyminiszterium között tárgyalások folynak az-
iránt, hogy az ország déli részére nagyobb had-
testek szállítsanak. A hadügyminiszteriumban
örömmel győződtek meg arról, hogy az illető
vasutak képesek a legnagyobb igényeknek is
elegetleni; mindenesetre meggyűgató azon tu-
dat, hogy vasutaink szükség esetén képesek egy
hét alatt 300,000 embert a határra vinni.

A HÁBORU.

A keleti háború folytonosan nagyobb
mérveket ölt, s az európai hatalmasságok által-
ános közszólása többé nem titok.

— A keleti háború folytonosan nagyobb
mérveket ölt, s az európai hatalmasságok által-
ános közszólása többé nem titok.
— Mi s velünk Magyarország gondolkodó
polgárainak többsége, nem bízunk soha az
ország politika ösztinteségében. Hogy véleked-
sünk alapos volt, arról most az egész Európa
meg van győződve. Az „Angsb. Allg. Ztg.“ e
tárgyban figyelemreméltó cikket közöl, mely-
ből a következőket idézzük:
„A vállalat, melybe Széria most befo-
gott. Oroszország feleletének látszik Anglia
számára. Oroszország kivonultatja a szerbeket
s a mint segélyével a hadi-bizonylatokat lehet-
sége tette, úgy most felezi Milán fejedelem
hátát. De ma nincsen senki a magyar-ország-
monarchiában, ki ne érezze, hogy az orosz
lökök éri a monarchiát is, és pedig
egynemesebben, mint Angliát.“ A cikket
ezután kifejti, hogy a délszárv államok alakul-
ása a monarchia létérdekeibe ütökzik; de a
monarchiában nyilvánvalóan hangok, melyek azt
sürgetik, hogy Ausztria-Magyarország ossza
meg Oroszországgal a szákmányt, s a kérdés,
hogy „Oroszországgal-e, vagy az ellen“ még
nincs eldőntve.
Hát bizony ez még nincs eldőntve.
A reicshadi találkozásról, hol a három szövetsé-
ges császár ma találkozott, eddig érkezett híreink
nagyon bizonytalanok. A „P. N.“ s központi
lapjaink annyit irnak, hogy a találkozás erede-
ménye egy olyan megállapodás lenne, hogy
Oroszország, Német- és Ausztria-
Magyarország egymás nélkül a há-
borúba nem keverednek. Ezen hír me-
gőrosítés azonban nem nagy örömmel várjuk,
mert nagyon furesának találjuk azt, hogy ell-
enkező érdekek szolgálják egymást.
Oroszországot már ismerjük. Hogy meny-
nyire nem akar a háborúba avatkozni, megtel-
szik következő lemebergi táviratból:
„A „Dzjennik“ sürgőse szerint teg-
napelőli Luckba egy 50,000 főnyi orosz
hadosztály érkezett teljes tüzer-készlettel
együtt. 40 vasuti kocsis is érkezett kőz-
kökkel, — kik azonnal megszállították a
zaitmierz-radzivilovi vasutvonal állomá-
sait.”
Ha ez hír igaz, úgy Oroszország a háborút
tényleg megkezdte Európa békéje ellen.
Francziország magatartása a sem-
legesség elvéhez idomul. Oroszországban
azonban nagy a készülődés s reink névze nem
zoban megnyugtató. A „Hon“ csütörtöki esti
lapja egy Oroszországból kelt levelet közöl, —
melyből következő érdekes passzusokat emel-
jük ki:
„Itt mindenki a kis Szerbiával foglalkoz-
k, melyet legalább is egy második Piononkat
szereket föltüntet. A 64-órta Viktor Emá-
nuel indul felszabadítani az összes délszár-
v nemzet a magyar járom alól!...
Igen, így beszél az orosz szabadelvű hajót
nagybörőse, bála a szláv emissariusok sajtó
inspirációinak.
Egy sok éven át itt lakott honfitársunk
ki csak nemérg tört vissza a házába, egy cik-
sorozatot küldött általam egy itteni szabadelvű
lapnak, melynek ő ezelőli belső munkatársa is
volt, azon egyedül közölte, hogy az orosz köz-
vélménynt a keleti dolgok valódi tényállásáról
fővilágosítsa; de a cikketek azon megjegyzéssel
lönék visszatartva, miszerint az orosz szabade-
lvű sajtó teljesen a keleti keresztény felkölök
pártján van. Még megérjük, hogy Garibaldi is
elkűrdi csapatait a nemcs szláv nemzet vé-
delmére a török s magyar zsarnokság ellen, így
hálvány meg a magyar emigráció azon rend-
kívüli s döntő szolgálatait, melyeknek nem cseké-
ly részben köszönhető maga az orosz egység
kivívása is. No de reméltem, a kormány nem
osztandja a szabadelvű sajtó ferde nézeteit, s
az immár elkerülhetlennek látszó konfigurációban
nem kétfelm, testvéreikül fogunk egymás mellett
harcolni a közös ellenség ellen. Mindenesre
azonban itemes felhívni kormányunk figy-
elmét az itteni félrevezetett közvéleményre,
melynek lehető fölvilágosítása megérdemlene
némi áldozatot.”

A „Debreczeni Ellenőr“ terezája.

OFFLAND.

— Beszéljél —
Ifj. Dumas Sándor után: S. L.
(Folytatás.)
— Ön az első, agynond: ki e festmény
végett szóba áll velem. Ez egy mestermű: ki
sem ügyel ró. Ön nem náldelví, sem mi-
ért — folytatja, tetőtől talpig megvizsgálva:
— tisztelt látám. Ön művész, ön érzelmel ve-
zenyülk. Ön az igazi uton van, hogy a
nem inkább szeretem a polgárt, ki képes órák
vesz, mert szépné találja, mint a náldelví, ki
egy Rembrandtot, melynek hitelessége be van
bizonyítva, nem vásárol meg Foga e medall-
ont!... vigye el; önnék adom.
— De...
— Ön hahozik?... akkor huszonötözer
franc az ára.
Először láttam életemben ilyen kereske-
dőt. Sokkal inkább eredetibb volt, hogy meg-
kísérlettem volna vele bővebb ismeretséget kötni.
Levettem a medallont, s comptoirjához léptem.
— Uram, mondám, nagyon köszönöm. El-
fogadom úgy, a mint ön ajánlja. S most midőn

ostrom alá fogták volna Nist, szó nem lehet.
Nem egyéb az a hivatalos szerb forrás tudósánál.
Hasonlóan megcáfolták azon hirt, hogy
Bjelina a szerbek birtokába került volna,
valamint az is, hogy kétezer németot bekerített-
tek és leparították. Azon hír, hogy a szerbek
Sakar falut bevették, lehet igaz, hanem ezen
falu nagyon jelentéktelen. Általában a szerb
hadserg eddig nagyon kevés győzelmet aratott,
mit bizonyít az, hogy Lesjanin tábornok
már segélyt kért Delgrápból.
Nagy csapás a szerbek ügyére, hogy a
ró mai curia befolyása alatt a boszniai
katholikusok tiltakoznak Boszniának Szerbiához
lenendő csatlakozása ellen, az egyiptomi alk-
irády pedig hadserget szervez a pora se-
gélyére, s mint hogy sok szállító hajóval rendel-
kezik 8—10 nap alatt török földön feget. Ezen
körülmény kétségtelenül lehetővé fog hatni a
szerb hadserg harczi túzere.
Nagyon fontos az a hír, melyet a „P. L.“-
nak Buziásról jelentenek, mely minket közél-
ről érdekel. E hír következő:
„A Dunagőzhajózárság „Tisza-
gőzöst“ ma reggel 4 órakor Klado-
vánál ismételtlen meglötte a szerb
parti úteq, a kéményi ályuggatók és
a fedélzetet lenk fördönt. A hajó
kénytelen volt Orsóvárdra kikötni,
mert nem lehetett tovább menni. Az
utások közt nagy az izgatottság.”
Ha ezen hír igaz, úgy a szerbek nemcsak
otrombaságot követtek el, hanem megsértették
Monarchiánk békéjét is, melyet értéknünk nem
lehet. Mint haljuk, a kormány erőves intézke-
déseket tett s a teljes elégetést várható.
Legújabbban érkezett híreink szerint Bécs-
ben is nagyban folynak az értekezések a két
kormány miniszteri között. Egy tegnapi ér-
keztet távirat következőket közöl:
(Ered. sürg.) Bees, jul. 7. („Pest. Corr.”)
„Tisza, Széll és Wenckheim miniszterek tegnapi
este 10 óráig maradtak Andrásy grófnál; báró
Wenckheim ma reggel megrtt hozzá ment. A
magyar kormány és gr. Andrásy között, kik
különgy politikánk végczélait illetőleg eddig is
folytatás nélkül a reicshadi császár találkozá-
sán teljesben tisztában vannak.
Constátiva van az, hogy az orosz kor-
mány az omálandia ízelmélet önmaga ellen inté-
zetteknek tekinti és nem óhajt, annál kevésbé
mozdít elő keletlen új feljövést, mely monarchi-
ánkra néve nyugtalanító volna. Novikoffnak az
az orosz nagykövetési személetnek kitüntetése
úgy tekinthető, mint monarchiánk hálas
vizont-dismervétye azon szóbeli ígéretekért,
melyeket Oroszország ez irányban adott.
Azon hírek, melyeket bizonyos részről
buzgó terjesztenek és melyek szerint Andrásy
állása meg volna ingatta, és egy lenyel vagy
egy magyar államterüet jutna helyére, teljesen
alaplanok.
Alec pasa, az új török nagykövet holnap
érkezik Bécsbe.”
(Még ma érkezendő híreinkre néve dél-
utáni postánk kimerítetó adatokat tartalmaz.)

A MILETICS-ÚGYHÖZ.

Miletics elfogatásának körülményeiről és
az elfogatás indoklásáról többrendbeli közle-
ményrel találkoztunk.
Ami az elfogatás külsőségeit illeti, egy
zimonyi távirat ezeket mondja: Flatt főispán
Miletics elfogatásának parancsát este 10
órakor kapta meg. Azonnal konferált Popovics
államügyészszel s törvényszéki élönkel s Ma-
nojlóvics városi kapitány tiz emberrel a Caesa-
rovics ezredből, Miletics lakására mentek, hol az
államügyész reggel fél 3-ór Mileticset felköl-
tötte, kijelentette előtte, hogy fogoly Miletics
óvást tett, hivatközvén országgyűlési képvisel-
őségére. Az egész napot a városi fogházban
töltötte, delután 6 órakor a városi kapitány
karonfogva vezette Mileticset a hajóra, hol szá-
mára külön kabinet nyitattot, messze utána
jött 3 katonai, kik fedezetül szolgáltak, 20—30
ember — között Polyt — közöttök a távo-
zó hajót. Miletics szabadon jár a hajón s jó ked-
ven van, az utasokkál beszélget; a hajós ka-
pitány attól tart, hogy a belgrádi nép a foglyot

magiz. Nem akarom rajta hagyni sem a felel-
séget, sem a dicsőségét. Különbben oly gyakran
meg fog történni, hogy személyes észrevélelem
a kereskedő elbeszéléseivel annyira össze
fogson szóni, hogy nehéz lesz tudni, ki beszél
kettonk közül? Szerencsére olvasóimnak, külö-
nösen olva-önöimnek értelmessége ott leend, s én
és csakis erre számítok.
Offland és cousejnia tehát el lettek je-
gyezve. Tudják önk, hogy mi az eljegyzés Né-
methonban? A férfi karou fogja mátkáját; föl-
meget, vagy lemeget a Rajna metében: — a
szert, a mint a lánytól fent, vagy lent let-
tekk eljegyezve: — hogy jellemüket kölcsönösen
kiismerhessék, hogy megtudják, ha illenek-e
egy-másöz? s ök csaknem mindig illenek egy-
máshöz. S hazatérére szülőföldükre — egybeke-
lenk, s rajta vannak, hogy mind több német
legyen. Mert a mint mondják: a király arany-
érmét s kétezer francot ad azon családapának,
ki tizenkét éj s erős gyermekeket tud fölmutatni.
Ez is csak olyan pajza, mint a többi. A gyer-
mekeket mind megtanulják a zenét, s az egész
világ tudósának, bölcsészeinek elvont tanait.
Midőn a huszadik élet élérik, egész bíbiresök
s pápazemet viselnek. Azt megmondani is fö-
löleges, hogy a száj nyálkássáza, s a beszéd
nehézsége napról-napra nagyobb mérvet ötle-
nek: a mihez még örökös nátha járul. A nátha
egyike a németek jellemző sajátságainak. Ha a

mezszabadija Holnap Baziason át Mileticset
Budapestre viszik.
Az elfogatás indokára vonatkozólag két
helyrehozott olvasunk Egyikét „Napló“-ban,
másikat a „Lloyd“-ban. — A „Pesti Napló“
ezeket írja:
„Miletics elfogatása nem a „Zasztava“-ban
a czár ellen elkövetett felcségsértés, mint inkább
az adatk alapján történt, melyekből kiderült,
hogy a kárhozatja és feje Magyarországon az
omálandiának, s mint ilyen a kormány eltöltö
rendelte után is pénz gyűjtőt és önkényese-
ket toborzott a szövetség segélyével a szerb
kormány részére. Az elfogatás a becskeréki tör-
vényszék rendeltére történt, mely ez ügyben
a vizsgálatot vezeti s formális bírói végzés
alápn hajtatót végre. Ugy haljuk, hogy leg-
kevelebb a budapesti törvényszék fog delegál-
tati, hogy az egész ügy felett bírásokdjék. —
Polit a magyar kormánytól is távirati óvást
emelt Miletics elfogatása ellen.
A „Pester Lloyd“ ugyancz értelemben kö-
vetkezőket ír:
„A Miletics affirában a fenytő-vizsgálat és
elfogatási parancs lelet a lapokban a legkülö-
nölőbb hírek kerengenek, melyek egy hozzánk
illettékes helyről érkezett informáon alapján kö-
vetkezéleg igazatondók ki. Az elővizsgálat ezen
ügyben a nagybecskereki törvényszék által ve-
zetlelt, és Kozma állami főügyész és Löw Tó-
biás főügyési helyettes utasáai Dél-Magyar-
orszába azon célból törtétek, hogy az ez
ügyre vonatkozó szükséges anyagot a vizsgáló
bíroságnak rendelkezésére bocsássák. — Már
két héttel ezelőt elrendelte a nagy-becskereki
törvényszék Joannovics Kornél elfogatását, s
ugyanezen ügyben vált szükségessé a fenytő
vizsgálat megindítása és az elfogatási parancs
Miletics ellen is. Az illető törvényszéki végzés
e hó 4-én déli 1 órakor hozatott a főügyészszel
és a vizsgálóbíró egybehangzó indítványá al-
pán a nagybecskereki törvényszék által, és ugyan-
azon nap éjjelen Ujvidéken végre is hajtatót.
Az emelt törvényszéki végzés indokolá-
sában behatolag kimutattot, hogy az elfo-
gatandó vádlott dr. Miletics — képviselői immu-
nitása az országgyűlés elnapóisa ideje alatt
— nem véthetett figyelembe Miletics elfoga-
tásánál sőt sines — mint a „P. Corr.“ írta
a „Zasztava“-ban megjellett cikki miatti sajtó-
perről, melyben az oroszokat felhívja, hogy
Sándort, Oroszország czáryját öljék meg, hisz a
nagy becskeréki törvényszék sajtó ügyekben
nem is bír illetékeséggel.
Az újvidéki helyi viszonyok és köz-
csend fontartása érdeke miatt rendelte el az
állam-főügyészszék, hogy vádlott dr. Miletics
Budapestre vitessék át, és ma estére várják a
budapesti fenytő törvényszék vizsgálati fogszági
helyiségeben.
A fenytő vizsgálat ez ügyben valószínű-
leg a budapesti fenytő törvényszékre fog átru-
hatszatóni. A mi a magyar minisztertanácsot ille-
ti, ez csak annyiban foglalkozott ez ügygel,
hogy elhatározza a törvényszéki eljárásra, mely
eddig is a rendes módon folyt le, a legkisebb
befolyást sem gyakorolni.
Megemlítiük még itt, hogy Polit képviselő
Ujvidékről a következő táviratot küldte ez al-
kamból Ghyey Kálmánhoz, mint a képvisel-
ők élönkéhez Csaribadba:
„Miletics képv. társ ma éjjel katonai fe-
dezet alatt elfogatott. E miatt távirtam az
igazságügyminiszternek. Minthogy a tetten érés-
nek semmi nyoma sem forog fenn, a képv. im-
munitás a legdurvábban megsértett. Én a
kollega részére felhívom a törvény oltalmát.
Sajnádom, hogy e tény által Magyarország a
civilizált államok sorából kitoröltetett.”
Csütörtökön este 7 óra 42 perczkor ér-
kezett meg Báziasról Budapestre a vonat, mely
Mileticset hozta. A waggonnal a kiszálláskor
két renditősz várta őt, kik midőn Miletics ki-
lépett, félre állottak. A fogoly után közvele-
nli a pancsovai kapitány (magas, erőteljes
50—55 éves férfi) kapott ki s Miletics balján
haradt, utánuk három lépésnyi távolban három
szalonyos baka jött. Miletics a nagy néptömeg
köz, fölöelőlt karján, komoly, nyugodt, kisse
sápadt arczal haladt előre. A pályaudvarban
egy kárt föfogató kocsiha állt, balján a pan-
csovai kapitány s előttük az elébb emilitett két
biztosok egyike foglalt helyet, a másik pedig

kün a bakon a kocsi mellett. A három baka
nyit két fogatu kocsiha 10—12 lépésnyi tá-
volban kísérté Miletics fogatát. Általában,
— lehet mondani, — hogy minden feltétlenség
kerülteltett. — A pályaudvarban több rendőr
volt látható, kik csak akkor léptek elő, midőn
a nagy tolongás közt rendet kellett csinálni.
Zajt söt hangot sem lehetett hallani, mindenki
némán igyekezett a fogoly megpillantani. Mile-
ticset a budavári Fortuna-féle épületbe szállít-
tatták, hol számára még ma reggel egy szobát
tisztességesen berendeztek. (M. Híradó)

Az alsószabolcsi tisziari armentesítő társulat igazgatójának jelentése a közgyűléshez.

Mélyen tisztelt közgyűlés!
Mielőtt idei árvízünk lefolyását részle-
sen esztelelném, nem lehet, hogy az igen tisz-
teit társulatnak emlékeztetbe ne birjam azon
izgalmas napokat, miket az országunk Duna
menti vidéke a Dunának szerlelt kiáradása
folytán már a f. évi febrár és márcz. hóma-
pokban átélni kényserült.
E súlyos időszak — tudjuk — megmér-
telten anyagi károsodást vonta maga után az
ország azon nagy vidékeinek: s ennek kesé-
rodása — a Tisza vasidőli viz állásának erőse-
a legkomolyabban aggodalommal tölte el bennün-
ket gátjaink jövője iránt.
Védelmi szabályaink szerint a tokaji víz-
mérőzn tapasztalt 20 lábnyi vízmagasság a 0
fóliott az, melynek bekövetkeztével a töltések
védelme erőlyesen foganatstandó.
Az áremelkedés vízszerektünkben a f. é.
márcz. 3-án érte el a magasságot, midőn a to-
kaji mérce szerint a Tisza 20 1/2 hüvelyken
állott.
Tisztviselőség nem késett már eleve meg-
tenni mindent, mit rendes viszonyok között a
gátak védelme megkíván. Idejében, meg mult
év december havában 216 sz. alatt megkereste
az igazgatóság Zemplén, Szabolcs, Heves és
Borsod megye alispánjait, hogy: „bár még a
Tisza áradásának ideje el nem érkezett, már
most szükségesnek látja felkérni őket, utasít-
ának az illeto járási szolgabírákat, hogy előfo-
rduló szükség esetében, a társulat tisztviselőinek
s közégeinek egy erkölcsi támogatásukkal, mint
netán az anyagi munkaerőnk kivánt kirende-
lésével annak idejében segélyre legyenek.”
Rendelkezésünk folytán ezenkívül, az egyes
községekben az iga és gyalog erkőknek, fának,
zsákoknak trágyának stb. öszseírása eszközöl-
tetett.
Másfél febr. 6-án 29. sz. a kelt leve-
lemben nem mulasztottam el biztos tájékozó-
dást szerezni Maramaros hegyeknek hűbősége
felől, a minthogy arra nyert választást a me-
gye főörvonsak — csakugyan arról értesültünk,
hogy: „a maramarosi hegyek hóval nagymér-
tekbén födve.”
Özshangban ez értesítéssel a Tisznánk 20 1/2
viziálása a f. évi márcz. 3-ikatól folyton
emelkedvén; egyrészt a társulati tisztviselősé-
gek elsősorban terhele felelőségeinél, más-
részt a közlekedési miniszterium 3261. számú
leiratának is kötelező hatása alatt, mely a gát-
tak védelmére a társulat igazgatóságát minden
lehető övntézkedés megtételeire hivta fel, f. év
márcz. 16-án, midőn a Tisza 23' 9" magasságra
nőtt, kénytelenítettünk — mint ezt Elnök ur
6 méltóságához tett távirati közlésemben jelezni
kötelességemnek tartottam — már nagyobb vé-
delmi intézkedéseket tenni.
Majd, miután Elnök ur 6 méltóságától távirat-
ilag felhatalmazást nyertünk az árvíz veszély
elhárítása végett minden czélszerű intézkedé-
sek megtételeire: a felső vízeknek egyre növeke-
dése s annak következtében a Tisznánk 15
fokozatos emelkedése folyt
tán, — midőn ez márciusz 18-án a 24' 5"
magasságot érte el, mely az 1867-diki fölött 2
lábbal, az 1855-iki emlékeztetes legnagyobb víz-
nek színe fölött pedig már 3 hüvelyken állott
— a melegesök pedig mindennapok voltak, sőt
épen ekkor márcz. 18-ika d. u. 3 óratól 19-ke
d. e. 10 óráig ez rendkívüli erős északi orkán
kiséretében legnagyobb bőségek szakadt, a kö-
vetkezőnők ki nem számíthatása miatt igaz-
gató, tisztársaival tartott beható táanckozása

zsebkendő okát a náthában találja, úgy egye-
ike a föld egészben iparágáinak. Offlandnál különös,
hogy orra mindég szabadon volt. Offlandnak
nemesak ezen tagadályos tulajdonsága volt, —
mert isten örizen attól, hogy hősmétt kiseb-
bítsem, vagy épen neveltséggé tegyem; —
Offland azon kívül, hogy hos lovagoltok szá-
mazott, oly egyéni tulajdonokkal bírt, miket a
természetnek, és más oyanokkal is, melyeket
csak önmagának köszönhetett; milyenek a há-
torság, az akarat, becsület, kitartás, képzelet,
tehetség; és egyéb oly képességek, melyek ép
alkalmasak arra, hogy az ember egy csúrban
éhen haljon. E derék fiu, kinek magának sem
volt annyija, hogy megdülhesse, — másra nem
is gondol, mikor a nősülés ideje elérkeztet,
minthogy unokanörvérét elvegye; isterre bírván,
hogy legyen gondja, miából éljenek meg ketten?
Megtéven tehát a rajnai utat — Fareit Emilia
kiasszonyból — Offlandnak lett.

Festőnek egy elhagyott utera egyik ház-
ban métermet vett ki, s hozzá fogott azon mé-
labus és álmodozó képek festéséhez, melyeknek
titkát csak a németek bírájk.

(Folyt. köv.)

Debreczen, 1876. június 26.
Simaórlás 1 frt
Darálás 50 kr
100 kilogrammonként.
Kelt Berettyó-Ujfaluhan, jul. 3. 1876.
Jakab Péter
főbíró.
247 sz. 3-3.
1876.

vállalkozó díjiba beszámítandó létezen.

